

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 183 ust. 1 pkt 2 i pkt 3, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4, art. 18 ust. 8, art. 20 ust. 1, art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz art. 104 ust. 1, art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy stwierdził, że J. T. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku, a także określił podstawę wymiaru składek na wcześniej wymienione obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z poczynionych przez niego ustaleń wynika, że J. T. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej od dnia 1 listopada 2007 roku. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku J. T. dokonała zgłoszenia wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego. Ponadto prowadząc pozarolniczą działalność gospodarczą J. T. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku przez płatnika składek Liga Gentlemanów A. D. z siedzibą w W. jako pracownik. Płatnik składek w złożonych za ubezpieczoną imiennych raportach miesięcznych ZUS RCA za miesiące od grudnia 2009 roku do lipca 2014 roku wykazał wymiar czasu pracy 1/8 etatu i wynagrodzenie niższe niż minimalne. Jednocześnie w okresie od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku została J. T. zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek R. W. właściciela firmy (...) z siedzibą w K. jako zleceniobiorca. Z tytułu zawartej umowy zlecenia R. W. w złożonych za ubezpieczoną imiennych raportach miesięcznych o należnych składkach ZUS RCA za miesiące od grudnia 2009 roku do lipca 2014 roku wykazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 30,00 zł brutto. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, iż w myśl art. 9 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych osoby pozostające w stosunku pracy spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a, zgodnie z którym pracownicy, których podstawa wymiaru składek na okres miesiąca jest niższa od minimalnego wynagrodzenia podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów. Zgodnie natomiast z art. 9 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, która jednocześnie wykonuje pracę na podstawie umowy zlecenia podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia tej działalności, jeżeli z tytułu wykonywania umowy zlecenia podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od obowiązującej tę osobę najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Może ona dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z tytułu umowy zlecenia. Następnie organ rentowy podniósł, iż art. 9 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest przepisem szczególnym w stosunku do przepisów art. 9 ust. 1 do 2 tej ustawy. Przepis ten powoduje zawsze powstanie obowiązku ubezpieczeń społecznych z działalności gospodarczej przy jednoczesnym wykonywaniu umowy zlecenia, jeżeli z tytułu wykonywania umowy zlecenia podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od obowiązującej tę osobę najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność tj. odpowiednio niższa od 60% prognozowanego przeciętego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek lub 30% minimalnego wynagrodzenia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że obowiązujące J. T. najniższe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności wynosiły w miesiącu grudniu 2009 roku – 1.915,80 zł; od stycznia 2010 roku do grudnia 2010 roku – 1.887,60 zł; od stycznia 2011 roku do

grudnia 2011 roku – 2.015,40 zł; od stycznia 2012 roku do grudnia 2012 roku – 2.115,60 zł; od stycznia 2013 roku do grudnia 2013 roku – 2.227,80 zł; od stycznia 2014 roku do lipca 2014 roku - 2.247,60 zł. Wobec powyższego w okresie od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku J. T. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym zarówno z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, jak i z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Natomiast z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia ubezpieczenia emerytalne i rentowe mają dla J. T. charakter dobrowolny. Organ rentowy wskazał, iż pismem z dnia 18 lutego 2015 roku zawiadomił ubezpieczoną o obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz wezwał J. T. do złożenia prawidłowych dokumentów ubezpieczeniowych. W piśmie z dnia 28 lutego 2015 roku ubezpieczona wystąpiła o urealnienie stanowiska organu rentowego w przedmiotowej sprawie.

/decyzja - k. 103-110 akt ZUS/

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 13 maja 2015 roku wniosła J. T., wnosząc o jej uchylenie. W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że będąc zatrudniona na umowę o pracę w niepełnym wymiarze etatu wykonuje umowę zlecenie na rzecz innego podmiotu niż swój pracodawca oraz wykonuje działalność gospodarczą. J. T. cytując art. 9 ust. 1, ust. 1b oraz ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podniosła, że z ich treści jednoznacznie wynika, iż osoba zatrudniona na podstawie umowy

o pracę (w niepełnym wymiarze czasu pracy i z wynagrodzeniem poniżej płacy minimalnej), wykonująca umowę zlecenie i prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą może podlegać ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu z tytułu umowy o pracę oraz z tytułu wykonywanego zlecenia. Natomiast w przypadku, jeżeli tytuł zlecenia powstał później niż tytuł prowadzenia działalności gospodarczej, osoba ta podlega ubezpieczeniu z tytułu zlecenia na swój wniosek. J. T. wyjaśniła, że od grudnia 2009 roku jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę w firmie Liga (...), wykonując również umowę zlecenie w firmie (...) także od grudnia 2009 roku i zgodnie ze wskazaniem obowiązującej ustawy, podlega ubezpieczeniu z obydwu tych tytułów.

/odwołanie - k. 2-4, koperta – k. 5/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 2 czerwca 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 6-6 odwrot/

Na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 roku wnioskodawczyni poparła odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/stanowisko wnioskodawczyni i pełnomocnika ZUS: 00:16:52 - płyta CD k. 132/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. T. prowadzi jednoosobową pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej od dnia 1 listopada 2007 roku pod firmą (...) z siedzibą w Ł.. Przeważającym przedmiotem działalności jest działalność usługowa związana z poprawą kondycji fizycznej.

/bezsporne, a nadto wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej - k. 70 akt ZUS/

J. T. dokonała wyrejestrowania z ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowych, wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej z dniem 1 grudnia 2009 roku.

/ bezsporne , a nadto formularz (...) k. 44 akt ZUS/

W spornym okresie od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku J. T. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej dokonała zgłoszenia wyłącznie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego.

/bezsporne, a nadto dane o zgłoszeniach do ubezpieczonego – k. 62 akt ZUS, formularz ZUS ZZA – k. 46 akt ZUS/

J. T. w spornym okresie od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek Liga Gentlemanów A. D. z siedzibą w W. jako pracownik.

/bezsporne, a nadto dane o zgłoszeniach ubezpieczonego – k. 62 akt ZUS/

Wnioskodawczyni jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę przez płatnika składek Liga Gentlemanów A. D. z siedzibą w W. w wymiarze 1/8 etatu z wynagrodzeniem odpowiadającym 1/8 obowiązującego w danym roku wynagrodzenia minimalnego.

/bezsporne, a nadto dane o ubezpieczonego o podstawach wymiaru składek – k. 47-56 akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni: 00:04:50 – płyta CD k. 27/

Jednocześnie w spornym okresie od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku wnioskodawczyni została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego przez płatnika składek R. W. prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w K. jako zleceniobiorca.

/bezsporne, a nadto dane o zgłoszeniach ubezpieczonego – k. 62 akt ZUS/

Z tytułu zawartej umowy zlecenia płatnik składek (...) R. W.

w złożonych za J. T. imiennych raportach miesięcznych o należnych składkach ZUS RCA za okres od dnia 1 grudnia 2009 roku do 31 lipca 2014 roku wykazał podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 30,00 zł brutto.

/bezsporne, a nadto dane o ubezpieczonego o podstawach wymiaru składek – k. 47-56 akt ZUS/

Wnioskodawczyni w spornym okresie składała zeznania podatkowe, w których deklarowała przychody, koszty, dochody/stratę z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach ogólnych. Ponadto w okresie od dnia 1 listopada 2007 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku była płatnikiem VAT.

/pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. – koperta k. 23/

Obowiązujące w spornym okresie najniższe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności wynosiły w grudniu 2009 roku – 1.915,80 zł; w okresie od stycznia 2010 roku do grudnia 2010 roku – 1.887,60 zł; w okresie od stycznia 2011 roku do grudnia 2011 roku – 2.015,40 zł; w okresie od stycznia 2012 roku do grudnia 2012 roku – 2.115,60 zł; w okresie od stycznia 2013 roku do grudnia 2013 roku – 2.227,80 zł; w okresie od stycznia 2014 roku do lipca 2014 roku - 2.247,60 zł.

/bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia z dnia 10 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że J. T. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku, a także określił podstawę wymiaru składek na wcześniej wymienione obowiązkowe ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku.

/decyzja - k. 6-8 akt ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał przede wszystkim na podstawie zgromadzonych w aktach rentowych i w aktach sprawy dokumentów oraz częściowo na podstawie zeznań wnioskodawczyni. Powołane dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron, a Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, aby z urzędu zakwestionować ich wartość dowodową w sprawie.

Wskazać także należy, że stan faktyczny był w zasadniczo bezsporny pomiędzy stronami, gdyż spór sprowadza się w istocie do odmiennej interpretacji obowiązujących przepisów. Dodatkowo wskazać należy, że odwołująca się nie kwestionowała wskazanego przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji okresu podlegania ubezpieczeniom, ani też miesięcznych podstaw wymiaru składek.

Ubezpieczona w toku postępowania sądowego stanęła na stanowisku, że w ogóle nie jest zobowiązana do uiszczania składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, ponieważ jako osoba jednocześnie zatrudniona na podstawie umowy o pracę (w niepełnym wymiarze czasu pracy i z wynagrodzeniem poniżej płacy minimalnej), wykonująca umowę zlecenie i prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą może podlegać ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu z tytułu umowy o pracę oraz z tytułu wykonywanego zlecenia.

Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawczyni, w zakresie, w jakim twierdziła, iż otrzymała od organu rentowego pisemną informację, w której Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż odstępuje od dochodzenia roszczeń z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, albowiem brak jest tego rodzaju dokumentu w aktach rentowych wnioskodawczyni a organ rentowy zaprzeczył, iż pismo w tym przedmiocie kierował do wnioskodawczyni, wskazując, iż brak jest ku temu podstaw.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadków S. T., M. T. oraz R. W. zgłoszony na okoliczność, iż organ rentowy za lata 2009-2012 wydał odmienną decyzję, że nie podlega ona ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, która to decyzja miała zaginąć. W ocenie Sądu dowód z zeznań świadków nie może służyć ustaleniu istnienia decyzji administracyjnej oraz jej treści, zwłaszcza w kontekście braku jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że została ona kiedykolwiek wydana. Należy wskazać, iż przedmiotem dowodu są fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Natomiast wnioskodawczyni nie była w stanie nawet wskazać czy rzekomo organ podnoszone przez nią okoliczności wskazał w formie pisma czy też decyzji. Nie sprecyzowała zatem na jakie dokładnie okoliczności świadkowie ci mieliby zeznawać i jakie fakty Sąd miałby ustalić w oparciu o ich zeznania. Podnieść należy, iż każda decyzja organu rentowego jest doręczana z urzędu stronie a ponadto archiwizowana w aktach ubezpieczeniowych ubezpieczonego. Decyzja organu rentowego ma zatem moc dowodową dokumentu urzędowego. Dopuszczenie dowodu z zeznań świadków w ocenie Sądu jest zbędne, gdyż okoliczność faktyczna na jaką mieliby zeznawać nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Skierowanie do wnioskodawczyni pisma przez organ rentowy o treści wskazywanej przez wnioskodawczynię nie ma znaczenia dla oceny zgodności z prawem zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz poczynionych na jego podstawie ustaleń odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1 i art. 11 ust. 1 i art.12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.) pracownicy, to jest osoby fizyczne pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt. 4 i art. 12 ust. 1 w/w ustawy osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

W myśl zaś art. 6 ust 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym oraz wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące.

Na mocy art. 13 pkt 4 analizowanej ustawy osoby prowadzące działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 omawianej ustawy, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

W myśl art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Kwota wynagrodzenia, o której mowa powyżej na dany rok kalendarzowy jest ogłaszana do końca poprzedniego roku kalendarzowego przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego (art. 19 ust. 10). Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Bezspornym w sprawie było, że w odniesieniu do J. T. mamy do czynienia z zbiegiem trzech tytułów do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych tj. pracowniczego, z tytułu wykonywania umowy zlecenia oraz z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

Kwestie związane ze zbiegiem tytułów do ubezpieczeń regulowane są art. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, przepis ten rozstrzyga, z którego tytułu dana osoba podlega ubezpieczeniom, gdy jednocześnie spełnia warunki do podlegania ubezpieczeniom z więcej niż jednego tytułu. W myśl art. 9 ust. 1 oraz ust. 1a pracownicy spełniający jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowani ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów. Jednakże ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

Zatem jeżeli podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracownika jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia i jednocześnie osoba ta ma inny tytuł do ubezpieczeń, np. prowadzi działalność gospodarczą, to obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlega z obu tych tytułów. Ta sama zasada dotyczy wykonywanej równocześnie umowy zlecenia.

Natomiast jeżeli ubezpieczeni, o których mowa w ust. 1a, spełniają jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z więcej niż jednego innego tytułu, stosuje się do nich odpowiednio ust. 2 (art. 9 ust. 1b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Z kolei w myśl art. 2 omawianej ustawy osoba spełniająca warunki do objęcia obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z kilku tytułów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4-6 i 10, jest objęta obowiązkowo ubezpieczeniami z tego tytułu, który powstał najwcześniej. Może ona jednak dobrowolnie, na swój wniosek, być objęta ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów lub zmienić tytuł ubezpieczeń, z zastrzeżeniem ust. 2c i 7.

W art. 9 ust. 2a wprowadzona została zasada dotycząca ustalenia tytułu do obowiązkowych ubezpieczeń w przypadku osoby prowadzącej pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, czyli osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Gdy ta osoba jednocześnie wykonuje umowę zlecenia, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlega z działalności. Umowa zlecenia może zostać wybrana, jako tytuł do obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych tylko wtedy, gdy podstawa wymiaru składek z tej umowy jest w danym miesiącu równa co najmniej obowiązującej tę osobę minimalnej podstawy wymiaru składek.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest właściwa wykładnia przepisu art. 9 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zdaniem Sądu podleganie ubezpieczeniu z tytułu umowy zlecenia nie zwalnia z obowiązku ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, ponieważ zgodnie z art. 9 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych osoba wykonująca pracę na podstawie umowy zlecenia i jednocześnie prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu z tytułu tej działalności, jeżeli z tytułu umowy zlecenia podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jest niższa od obowiązującej tę osobę najniższej podstawy wymiaru składek dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.

Zgodnie z wspomnianym art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wnioskodawczyni mogłaby dokonać wyboru podstawy ubezpieczenia wyłącznie w sytuacji zbiegu tytułów ubezpieczenia z pozarolniczej działalności gospodarczej z umową o pracę lub umową zlecenia, gdy zostałyby spełnione warunki określone w art. 9 ust. 1a lub art. 9 ust. 2a analizowanej ustawy, tzn. gdy podstawa wymiaru składek z tytułu umowy o pracę byłaby wyższa od minimalnego wynagrodzenia, a z tytułu wykonywanej umowy zlecenia byłaby nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Natomiast z poczynionych przez Sąd i niekwestionowanych ustaleń wynika, iż w przypadku skarżącej miesięczna podstawa wymiaru składek z tytułu umowy o pracę była niższa niż najniższe wynagrodzenie tj. stanowiła 1/8 tej kwoty, a z tytułu wykonywania umowy zlecenia nie osiągnęła najniższej podstawy wymiaru składek obowiązującej dla osób prowadzących działalność gospodarczą.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że wbrew stanowisku wnioskodawczyni nie miał do niej zastosowania art. 9 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, a w konsekwencji, prowadzenie działalności gospodarczej stanowiło dla niej tytuł do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi.

Reasumując Sąd uznał, że decyzja z dnia 10 kwietnia 2015 roku zasadnie stwierdza, że od dnia 1 grudnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2014 roku odwołująca podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą i jest zobowiązana do opłacenia składek ubezpieczeniowych od podstawy wymiaru wynoszącego 60% przeciętnego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału, tj. zgodnie z art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odnosząc się zaś do ponoszonego przez wnioskodawczynię zarzutu, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych odstąpił od żądania od niej zapłaty zaległych składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej,

o czym miała zostać poinformowana w formie pisma lub decyzji, przy czym odwołująca nie mogła sprecyzować formy rzekomego dokumentu, wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawczyni spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie

z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Wnioskodawczyni nie wykazała natomiast, że organ rentowy wydał decyzję lub w innej formie stwierdził, że w spornym okresie nie podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia apelacji

25.05.2016.